

USTAWA

z dnia2015 r.

o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw

Art. 1. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustawa reguluje zasady i tryb przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję, praktykom naruszającym zbiorowe interesy konsumentów oraz stosowaniu przez przedsiębiorców niedozwolonych postanowień wzorców umów a także przeciwdziałania antykonkurencyjnym koncentracjom przedsiębiorców i ich związków, jeżeli te praktyki, stosowanie niedozwolonych postanowień lub koncentracje wywołują lub mogą wywoływać skutki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

2) po art. 23 dodaje się dział IIIa w brzmieniu:

„DZIAŁ IIIA

Zakaz stosowania niedozwolonych postanowień wzorców umów

Rozdział 1

Niedozwolone postanowienia wzorców umów

Art. 23a. Zakazane jest stosowanie we wzorcach umów zawieranych z konsumentami postanowień, o których mowa w art. 385¹ § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

Rozdział 2

Decyzje w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

Art. 23b. 1. Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu postanowienia wzorca umowy za niedozwolone i zakazującą jego wykorzystywania, jeżeli stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 23a. W decyzji Prezes Urzędu przytacza treść postanowienia wzorca umowy uznanego za niedozwolone.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 23a, w szczególności zobowiązać przedsiębiorcę do:

- 1) poinformowania konsumentów, będących stronami umów zawartych na podstawie wzorca, o którym mowa w ust. 1, o uznaniu postanowienia tego wzorca za niedozwolone - w sposób określony w decyzji;
- 2) złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może nakazać publikację decyzji w całości lub w części, z zaznaczeniem czy decyzja ta jest prawomocna, w określonej w niej formie, na koszt przedsiębiorcy.

4. Środki, o których mowa w ust. 2, powinny być proporcjonalne oraz konieczne dla zapewnienia usunięcia skutków naruszenia.

Art. 23c. 1. Jeżeli Prezes Urzędu stwierdzi naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 23a, a przedsiębiorca przed wydaniem decyzji zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków, Prezes Urzędu może, wydając decyzję, o której mowa w art. 23b ust. 1, zobowiązać przedsiębiorcę do wykonania tych zobowiązań.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może określić termin wykonania zobowiązań lub zobowiązać przedsiębiorcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji lub do publikacji decyzji w całości lub w części na koszt przedsiębiorcy, z zaznaczeniem czy decyzja ta jest prawomocna.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, art. 23b ust. 2 i art. 106 ust. 1 pkt 3a nie stosuje się.

5. Prezes Urzędu może, z urzędu, uchylić decyzję, o której mowa w ust. 1, w części dotyczącej zobowiązań i nałożyć karę, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 3a, w przypadku gdy:

- 1) decyzja ta została wydana w oparciu o nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub dokumenty;
- 2) przedsiębiorca nie wykonuje zobowiązań lub obowiązków, o których mowa w ust. 1-3.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Prezes Urzędu może określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia zakazu, o których mowa w art. 23b ust. 2.

7. Prezes Urzędu może, za zgodą przedsiębiorcy, z urzędu uchylić decyzję, o której mowa w ust. 1, w części dotyczącej zobowiązań, w przypadku gdy nastąpiła zmiana okoliczności mających istotny wpływ na wydanie decyzji. Ust. 6 stosuje się odpowiednio.

Art. 23d. Prawomocna decyzja o uznaniu postanowienia wzorca umowy za niedozwolone ma skutek wobec przedsiębiorcy, co do którego stwierdzono stosowanie niedozwolonych postanowień umownych oraz wobec wszystkich konsumentów, którzy zawarli z nim umowę na podstawie wzorca wskazanego w decyzji.”;

3) w art. 24 w ust. 2:

a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„2. Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami zachowanie przedsiębiorcy, w szczególności:”;

b) uchyla się pkt 1,

c) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) proponowanie konsumentom nabycia usług finansowych, które nie odpowiadają potrzebom tych konsumentów ustalonym z uwzględnieniem dostępnych przedsiębiorcy informacji w zakresie cech tych konsumentów, w szczególności wieku, stanu zdrowia, doświadczenia i wiedzy dotyczących usługi finansowej lub sytuacji materialnej lub proponowanie nabycia tych usług w sposób nieadekwatny do ich charakteru.”;

4) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Ochrona zbiorowych interesów konsumentów przewidziana w ustawie nie wyłącza ochrony wynikającej z innych ustaw, w szczególności z przepisów o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym i przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.”;

5) w art. 26:

a) w ust. 2 uchyla się zd. 2,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może nakazać publikację decyzji w całości lub w części, z zaznaczeniem czy decyzja ta jest prawomocna, w określonej w niej formie, na koszt przedsiębiorcy.

4. Środki, o których mowa w ust. 2, powinny być proporcjonalne do wagi i rodzaju naruszenia oraz konieczne do usunięcia jego skutków.”;

6) w art. 27 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisy art. 26 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.”

7) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może określić termin wykonania zobowiązań lub zobowiązać przedsiębiorcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji lub do publikacji decyzji w całości lub w części na koszt przedsiębiorcy, z zaznaczeniem czy decyzja ta jest prawomocna.”;

8) w art. 31:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wydawanie decyzji w sprawach praktyk ograniczających konkurencję, w sprawach koncentracji przedsiębiorców, w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone oraz w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, a także innych decyzji przewidzianych w ustawie;”;

b) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) występowanie do przedsiębiorców w sprawach z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów;”;

9) po art. 31a dodaje się art. 31b-31d w brzmieniu:

„Art. 31b. Prezes Urzędu publikuje na stronie internetowej Urzędu sentencje decyzji wydawanych na podstawie przepisów ustawy wraz ze wskazaniem stron, określeniem wysokości kar i uzasadnieniem. Publikacja uzasadnienia nie obejmuje tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów. Publikacja opatrzona jest informacją o prawomocności decyzji.

Art. 31c. Prezes Urzędu może nieodpłatnie publikować w publicznej radiofonii i telewizji, w formie i czasie uzgodnionymi z właściwą jednostką publicznej radiofonii i telewizji:

- 1) komunikaty dotyczące zachowań lub zjawisk mogących stanowić istotne zagrożenie dla interesów konsumentów;
- 2) informacje co do których zostało wydane postanowienie, o którym mowa w art. 73a ust. 2.

Art. 31d. Prezes Urzędu, jeżeli uzna że przemawia za tym interes publiczny, przedstawia sądowi istotny dla sprawy pogląd w sprawach dotyczących ochrony konkurencji i konsumentów.”;

10) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. 1. Postępowanie przed Prezesem Urzędu jest prowadzone jako postępowanie wyjaśniające, postępowanie antymonopolowe, postępowanie w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone lub postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

2. Postępowanie wyjaśniające może poprzedzać wszczęcie postępowania antymonopolowego, postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone lub postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.”;

11) w art. 48 w ust.2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone;”;

12) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postępowanie antymonopolowe w sprawach praktyk ograniczających konkurencję, postępowanie w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, postępowanie w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone oraz w sprawach nakładania kar pieniężnych wszczyna się z urzędu.”;

13) po art. 49 dodaje się art. 49a w brzmieniu:

„Art. 49a 1. Bez wszczynania postępowania Prezes Urzędu może wystąpić do przedsiębiorcy w sprawach z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów.

2. Przedsiębiorca, do którego Prezes Urzędu skierował wystąpienie, o którym mowa w ust. 1, może w terminie określonym przez Prezesa Urzędu, nie krótszym niż 14 dni od dnia jego otrzymania, przekazać Prezesowi Urzędu stanowisko w sprawie, której dotyczy wystąpienie.”;

14) w art. 76 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Art. 76. Nie wszczyna się, z zastrzeżeniem art. 93, 99f i 105, postępowania, jeżeli upłynęło 5 lat od końca roku, w którym:”;

15) w art. 89:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W decyzji, o której mowa w ust. 1, nie nakłada się kar, o których mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1 i 2.”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. W przypadku wniesienia odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu przekazuje je wraz z aktami sprawy do sądu niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia wniesienia odwołania. Art. 81 ust. 3 stosuje się.

6. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów rozpoznaje odwołanie w terminie 2 miesięcy od dnia przekazania odwołania przez Prezesa Urzędu.”;

16) w dziale VI po art. 99 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a.

Postępowanie w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

Art. 99a. 1. Konsument, rzecznik konsumentów, Rzecznik Ubezpieczonych, organizacja konsumencka lub zagraniczna organizacja wpisana na listę organizacji uprawnionych w państwach Unii Europejskiej do wszczęcia postępowania o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jeżeli cel jej działania uzasadnia wystąpienie przez nią z takim wnioskiem dotyczącym wzorców umów stosowanych w Polsce, zagrażających interesom konsumentów w państwie członkowskim, w którym organizacja ta ma swoją siedzibę, mogą zgłosić Prezesowi Urzędu na piśmie zawiadomienie dotyczące podejrzenia naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 23a.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) wskazanie przedsiębiorcy, któremu zarzucane jest stosowanie niedozwolonych postanowień wzorca umów;
- 2) opis stanu faktycznego będącego podstawą zawiadomienia;
- 3) wskazanie postanowienia wzorca umowy naruszającego zakaz, o którym mowa w art. 23a;
- 4) uprawdopodobnienie naruszenia zakazu określonego w art. 23a;
- 5) dane identyfikujące zgłaszającego zawiadomienie.

3. Przepisy art. 86 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 99b. 1. Stroną postępowania jest każdy, wobec kogo zostało wszczęte postępowanie w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone.

2. Prezes Urzędu wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone i zawiadamia o tym strony.

Art. 99c. 1. Prezes Urzędu może dopuścić do udziału w postępowaniu w charakterze podmiotu zainteresowanego podmiot uprawniony do złożenia zawiadomienia w danej sprawie, jeżeli uzna, że udział takiego podmiotu w postępowaniu może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy.

2. Dopuszczenie do udziału w postępowaniu w charakterze podmiotu zainteresowanego następuje na wniosek podmiotu uprawnionego do złożenia zawiadomienia w danej sprawie.

3. Dopuszczenie lub odmowa dopuszczenia do udziału w postępowaniu w charakterze podmiotu zainteresowanego następuje w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie.

4. Prezes Urzędu zawiadamia stronę o dopuszczeniu do udziału w postępowaniu podmiotu zainteresowanego.

5. Podmiot zainteresowany ma prawo składania dokumentów i wyjaśnień co do okoliczności sprawy.

6. Podmiot zainteresowany ma prawo wglądu do akt sprawy w zakresie, w jakim nie naruszy to tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych tajemnic podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów.

7. Prezes Urzędu informuje podmiot zainteresowany o sposobie załatwienia sprawy. Podmiotowi temu nie przysługuje prawo do wniesienia odwołania od decyzji.

Art. 99d. Prezes Urzędu może nadać decyzji w całości lub w części rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli wymaga tego ważny interes konsumentów.

Art. 99e. Postępowanie w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone powinno być zakończone w terminie 4 miesięcy, a w sprawie szczególnie

skomplikowanej - nie później niż w terminie 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia. Przepisy art. 35-38 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Art. 99f. Nie wszczyna się postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano ich stosowania, upłynęły 3 lata.”;

17) po art. 101 dodaje się art. 101a w brzmieniu:

„Art. 101a. 1. Jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione, że dalsze stosowanie zarzucanej praktyki może spowodować poważne i trudne do usunięcia zagrożenia dla zbiorowych interesów konsumentów, Prezes Urzędu przed zakończeniem postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów może, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę, któremu jest zarzucane stosowanie praktyki, do zaniechania określonych działań w celu zapobieżenia tym zagrożeniom. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji. Przed wydaniem decyzji stronie nie przysługuje prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu określa czas jej obowiązywania. Decyzja ta obowiązuje nie dłużej niż do czasu wydania decyzji kończącej postępowanie w sprawie.

3. Prezes Urzędu może przedłużyć, w drodze decyzji, czas obowiązywania decyzji, o której mowa w ust. 1. Przepis ust. 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

4. W decyzji, o której mowa w ust. 1, nie nakłada się kary, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 4.

5. Przepisy art. 89 ust. 5 i 6 stosuje się odpowiednio”;

18) art. 105 otrzymuje brzmienie:

„Art. 105. Nie wszczyna się postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano ich stosowania, upłynęły 3 lata.”;

19) po art. 105l dodaje się art. 105la w brzmieniu:

„Art. 105la. 1. W celu uzyskania informacji mogących stanowić dowód w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów kontrolujący ma prawo podjęcia czynności zmierzających do zakupu towaru.

2. Okazanie kontrolowanemu albo osobie przez niego upoważnionej legitymacji służbowej upoważniającej do wykonywania czynności kontrolnych oraz doręczenie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli i zgody sądu, o której mowa w ust. 4, następuje niezwłocznie po zakończeniu czynności, o których mowa w ust. 1.

3. Przebieg czynności, o których mowa w ust. 1, może być utrwalany przy pomocy urządzeń rejestrujących obraz lub dźwięk bez informowania kontrolowanego. Informatyczne nośniki danych w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, na których zarejestrowano przebieg kontroli lub poszczególne czynności w jej toku, stanowią załącznik do protokołu kontroli. Poinformowanie kontrolowanego o utrwalaniu przebiegu czynności, o których mowa w ust. 1, nastąpi niezwłocznie po dokonaniu czynności, o których mowa w zdaniu 1.

4. Podjęcie czynności, o których mowa w ust. 1 i 3, wymaga zgody sądu ochrony konkurencji i konsumentów, udzielonej na wniosek Prezesa Urzędu.

5. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów wydaje w ciągu 48 godzin postanowienie w sprawie, o której mowa w ust. 4. Na postanowienie sądu ochrony konkurencji i konsumentów nie przysługuje zażalenie.”;

20) w art. 105n ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach praktyk ograniczających konkurencję lub w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w toku postępowania wyjaśniającego i postępowania antymonopolowego lub postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w celu znalezienia i uzyskania informacji z akt, ksiąg, pism, wszelkiego rodzaju dokumentów lub informatycznych nośników danych, urządzeń oraz systemów informatycznych oraz innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, Prezes Urzędu może przeprowadzić u przedsiębiorcy przeszukanie pomieszczeń i rzeczy, jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że wymienione informacje lub przedmioty tam się znajdują.”;

21) w art. 106:

a) w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 23a;”;

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 10 ust. 9, art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3, art. 23c ust. 3, art. 28 ust. 3 lub art. 50 bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji;”;

22) art. 107 otrzymuje brzmienie:

„Art. 107. Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorców, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 10.000 euro za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu decyzji wydanych na podstawie art. 10, art. 12 ust. 1, art. 19 ust. 1, art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 2 i 4, art. 23b, art. 23c ust. 1, art. 26, art. 27 ust. 2, art. 28 ust. 1, art. 89 ust. 1 i 3 oraz art. 101a ust. 1 i 3 postanowień wydanych na podstawie art. 105g ust. 1 lub wyroków sądowych w sprawach z zakresu praktyk ograniczających konkurencję, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, niedozwolonych postanowień wzorców umów oraz koncentracji; karę pieniężną nakłada się, licząc od daty wskazanej w decyzji.”;

23) w art. 111:

a) w ust. 3 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) w przypadku stosowania niedozwolonych postanowień wzorców umów - okoliczności, o których mowa w pkt 1 lit. a-d;”;

b) w ust. 4 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) w przypadku stosowania niedozwolonych postanowień wzorców umów:

a) znaczny zasięg terytorialny naruszenia lub jego skutków,

b) znaczne korzyści uzyskane przez przedsiębiorcę w związku z dokonaniem naruszeniem,

c) okoliczności, o których mowa w pkt 1 lit. c i d;”;

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 479(29) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. W postępowaniu przed sądem ochrony konkurencji i konsumentów mogą brać udział jako uczestnicy podmioty dopuszczone do udziału przed Prezesem Urzędu jako podmioty zainteresowane.”;

¹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r., poz. 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161, 1296, 1585, 1626, 1741 i 1924 oraz z 2015 r., poz. 2, 4 i 218

2) w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII uchyla się dział IVb.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2013 r. poz. 482, z późn. zm.²) uchyla się art. 138b.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 lit. r otrzymuje brzmienie:

„r) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

- w zakresie określonym ustawą z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.),
- w związku z toczącym się postępowaniem przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów prowadzonym na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184),”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157) w art. 281 w ust. 1 dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w związku z toczącym się postępowaniem przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów prowadzonym na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184), jeżeli są niezbędne w toczącym się postępowaniu.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586 oraz z 2015 r. poz. 73) w art. 149 dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w związku z toczącym się postępowaniem przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów prowadzonym na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184), jeżeli są niezbędne w toczącym się postępowaniu.”.

² Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 829, 1247, 1146 i 1567 oraz z 2014 r. poz. 396, 498, 659, 827 i 915

Art. 7. Do spraw, w których postępowanie przed Prezesem Urzędu wszczęto przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 8. Do spraw o uznanie postanowień wzorców umów za niedozwolone, w których wytoczono powództwo przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, nie dłużej jednak niż przez 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. W odniesieniu do postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479(45) ustawy zmienianej w art. 2, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i 2 w brzmieniu dotychczasowym, nie dłużej jednak niż przez 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. Do praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zaniechanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepis art. 105 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 11. Nie wszczyna się postępowań w sprawach o uznanie postanowień wzorców umów za niedozwolone, jeżeli w przypadku danego postanowienia wzorca umowy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy upłynął termin, o którym mowa w art. 479(39) ustawy zmienianej w art. 2 niniejszej ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

DYREKTOR
Departamentu Prawnego
Agata Zawłocka-Turno
Agata Zawłocka-Turno

Za zgodność pod względem
redakcyjnym i prawnym

Agata Zawłocka-Turno
1.06.2015